

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 46

Parkland, Washington, 30te November 1900.

10de Aarg.

Bøn.

Gud, vor Gud, velsigned være,
 Dig se evig Tak og Ære
 For dit saliggjørende Ord,
 For din Himmeltrøst og Gave,
 Som vi i dit Hus kan have
 Over Skjænt os ved dit Bord
 Salighed og Himmelnaade
 Over Kristi Værdsfyld baade
 At undgaa Guds Brede's Dom.
 Du o milde Gud forunde
 Dine Prester Ord i Munde
 Med al Kraft af Himlen ned
 Til at lære, straffe, trøste
 At de maa med Ære hofte
 Alle Folkets Salighed.
 Gud, al Zier og Ære sætte
 Paa vor Konge, ei forgj. tte
 Noget i det Kongehus.
 Kongens Raad giv Held og Lykke,
 At det raader til dit Lykke,
 Du hans Friender sønderlaus.
 De, som ud i Strid skal gange,
 Landets Forvar at anfange,
 Giv godt Mod og Tapperhed,
 At de maa tilbage vende
 Ud af Striden med en Ende,
 Seier, Salighed og Fred.
 Gud, for Jesu Død og Smerte,
 Lad vor Nød dig gaa til Hjerte,
 Og besøg vort ganske Land.
 Giv os Fred, velsign vor Møring
 Vore Huse og Haandlering,
 Jorden, Luften, Jld og Vand.
 Ægtefolk velsign og smukke
 Med Endrægtighed og Lykke
 I enhver betroet Stand,
 At det onde maatte hævnes,
 Fornægt og Gudsfrugt fremmes.
 At dit Alge volse kan.
 De vildfarende ombvende,
 Vær hver Synder ret at kjende
 Vrien til det evig Liv.
 Trøst de syge, hjælp de arme,
 Dyrer Guds ter dig forbarne,
 Fulertøjes Hader bliv.
 Heri til vi se mlet bulke
 Vore snee, i Troen fulke
 Til Gud i Himmelen bor.
 For os alle til dit Alge,
 Naar vi skal af Verden viae,
 Bed r herpen Hader vor.

Herrens Besøg hos Abraham.

Der berettes der om et naaderigt Be-

seg, som Gud aflagde hos Abraham. Da denne engang sad foran sit Telts Dør i Mamre Lund ved Hebron, stod tre Mænd hos ham. To af dem var Engle 1 Mos. 19, 1. Hebr. 13, 2, den ene Herren selv. Det heber jo, at Herren viste sig for Abraham. Og vistnok var det Herrens Engel. For der pjaeres Forsjel mellem Herren, som talte med Abraham, og Herren, som lod Jld regne ned fra Himmelen over Sodom. 1 Mos. 19, 24. Abraham skjønte straks, at det var Herren, som tog ind hos ham. Han hilste ærbødigt de himmelske Gud, hød dem velkommen og berede dem et godt Maaltid. Paa dette Abrahams Eksempel beraaber Hebræeroveret sig, hvor det formaner de kristne til ikke at glemme Gjestfrihed. Det minder om, at paa denne Maate har nogle uden at vide det havt Engle til Gæster. Hebr. 13, 2. Denne underbare Begivenhed, at Herrens Engel viste sig for Abraham i Menneskestikkelse, lod sig ned i hans Hytte og aad og drak hos ham, tyder paa den velsignede Tid, da Guds Son b. segte sit Folk, både som Menneske blandt Mennesker og aad og drak med Syndere, og over hovedet paa det nye Testaments Tid, da den menneskeblende Guds Son la- der Menneskene, sine Brødre, se og smage sin Venlighed Indeni.

Efter Maaltidet udrettede de himmelske Gud sit Overv. Herren stad- sættede sin forrige Forjættelse. Han sagde til Abraham: „Jeg vil kom- ligjen til dig paa denne Tid næste Aar, og se, da skal Sara, din Hustru, have en Son.“ Vi hører ikke, at Herren et Aar senere viste sig paa ny for Abra- ham, men ved kun, at et Aar senere fødte Sara virkelig en Son. Men netop i og med denne Son tog Herren atter ind i Abrahams Hus, men paa en usynlig Maade. Saadanne sær- stikke Guds Velgjerninger er naadige Besøg af Gud. I og med sine Gaver kommer Herren selv nær til Mennes- stens Børn og rører deres Hjerter med sin Kjærlighed. Sara, som bag Tel- tets Dør ogsaa hørte denne Herrens Tale, lo red sig selv. Det var Lull, Vantro. Hun mente, at det var unu- ligt, at hun endnu i sin høle Alder skulde føde en Son. Herren, den al- vidende irettesatte hende derfor og viste, at kun for Gud Logn, da han sagde: „Seg lo ikke.“ Men Herren fødte ikke

Sara bort paa Grund af denne hendes Stjops Stræbelighed, men havde Taal- modighed med hende. Han tog ikke tilbage sin Forjættelse. Gud straffer endnu i sit Ord sine troendes Synder og Udyder, især deres Vantro og svage Tro. Det er Daarstab at tvile paa Guds Magt. Hos Gud er jo ingen Ting umulig. Men Herren er ogsaa barmhjertig og skæner vor Svaghet og handler ikke med os efter vore Syn- der og betaler os ikke efter vore Mis- gjerninger.

I Petr. 4, 4.

Det amerikanske Folk er af sin Dvrig- hed bleven opfordret til i Dag at fejre en Tassigelsesdag. Før var dette an- derledes. Da opfordrede Dvrigheden vort Folk til ikke blot at holde en Tas- sigelsesdag, men ogsaa en Bods- Bede- og Fastedag, en Dag paa hvilken det skulde indbyde sig for den store Gud paa Grund af sine store Synder. Den ved, at de fleste Borgere dog kun vilde drive Spot dermed.

Allerede Opfordringen til kun at holde en Tassigelsesdag viser der- om tydeligt, hvorledes det nu staar til med vort Folk. Vistnok vil det endnu hore om en Tassigelsesdag, men hvorfor? Skanske fordi man fremfor alt snijter at takke Herren for hans uudsigelige Vel- gjerninger? At desværre, nei; men fordi man med en Tassefest nu for det meste ikke mener andet end en Dag, paa hvilken man kan tilfredsstille Kjø- bets Lyster. Paa ingen Dag bliver derfor nu Gud saa stammelig glem- som paa de saakaldte Tassigelsesdage.

Det er vistnok sandt, mine kjære. Verden har altid været ond. Men det kan ikke negtes, at saa stor og alminde- lig har Ondskaben aldrig været som nu i denne sidste og bedrøvelige Tid. Vistnok har der altid været Negtere af den kristelige Religions Troeshemne- ligheder, men nu er Verden fuld af Negtere af al Religion, som siger høj- og vred frat Pande raaber mod Him- melen: „Der er ingen Gud.“ Vistnok har der ogsaa for været mange, som har negtet, at kun de troende bliver evig salige og de vantroende evig for- domte, men nu negter man helt et andet Liv og den menneskelige Sjæls

Udbelighed. Vistnok negtede man ogsaa for den blibste Lære, at Gud skabte Mennesket i sit Billede, men nu lærer man, at Mennesket er intet andet end et mere end andre udbillet Dyr og stammer fra Æberne. Vistnok levede ogsaa for Verden i Ægtefælsbrud og Horeeri, men nu gaar man ud paa helt at affasse Ægtefælsbet og at indføre den saakaldte frie Kjærlighed. Vistnok var Verden altid fuld af Tyveri og Rov, men nu gjælder næsten bare det smaa Tyveri for strafværdigt, den der- imod som stjæler Millioner, bliver sjelden domfældt, ofte benaadet, ja, kanse endnu til lønnet med saa meget højere og mere indbringende Vres- poster. Vistnok dampebe Jorden altid af uskyldigt ved Morderhaand udgydt Blod, men nu myrder tusinder af Mødre endog de usødte Børn i Mo- derkiv. Vistnok har Verden altid i skjændig Gjerrighed undertrykt de fat- tige, til sin Berigelse affortet deres Løn og mættet sig af deres Sved, men Blodjageriet ved den aagreude kapital har nu naaet en saadan fragtelig Høide, at de fattige Arbejdere nu i Fortvivelse over sin Stilling i alle Jordens Lande begynder en vistnok ugudelig, men for de rige vel fortjent Revolution.

Quad Profeten Ezekiel siger om Je- rusalem, at det med sine Grueligheder har gjort Sodom og Samaria lige- som fromme, det gjælder i fuldt Maal om den nuværende Verden. Den over- haandtagende Forbørvelse i alle Stæn- der er nu saa stor, at Verden selv over- alt striger om Reform paa Hoved og Lemmer. Det synes dog, som om Jorden ikke længere kan bære den Ondskab, der bliver drevet paa den; derfor skjælver den overalt, aabner sig og opsluger hele Egne med alle deres Beboere, og det er, som om alle Ele- menter væbnebe sig mod vor Tids for- bærvede Sløgt; derfor fortærer Jorden, idet den spotter alt menneskeligt Med- ningkvæsen, hele forterige Wyer med deres Marmorpaladser og lægger dem i Afle, og Storm og Vølger jænler det ene Slid efter det andet med alt, hvad det bærer, i Hædets Dyb. Vor Tid er aabenbart Verdenslidens Lærme. Dommen n staar allerede for Døren. —

Vor snar, saa du skal hore, mig sig Svart med Langmodighed,

Helena's Familie.

(En Fortælling om Rom i det første
Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XX.

De Kristne overgave ikke deres Dødes
Legemer til Flammerne. Gjennem-
trængte af Opstandelsens Haab valgte
de heller at begrave dem. De ansaa
det for en Vanhelighed at forvandle
det Legeme, som de betragtede som et
Guds Tempel, til Aske. Der var et
Sted, som de Kristne i Rom havde
valgt til Begravelsesplads, og som
synes uetop at være ligesom udpeget
for dem til dette Brug. I en saa tæt
befolket By som Rom, hvor Husene
strakte sig langt ud over Bygrænsen,
var det ikke let at finde et passende
Sted. De Fattige blev begravede
udenfor Esquilineporten, de Rige
brændte sine Døde eller havde private
Begravelsespladse. De Kristne vare
i Regelen fattige og havde ikke Raad
hertil, og Esquilinemarken syntes dem
afstyelig, dels paa Grund af den lige-
gyldige og henrynkede Maade, paa
hvilken man der begravede de affjælede
Legemer, dels fordi en højere Bevæg-
grund drev dem til at ønske selv i Do-
den at være adskilte fra Hedningerne.
Derfor havde dette lille Samfund fun-
det et Sted, der syntes at tilhøre dem
Alti, hvad de behøvede, — et Sted, ind-
viet til i Aarenes Løb at fylbes med
døde Kristne og i Forsølgelsens Tider
at være et Tilflugtssted for de levende
Kristne, indtil det tilfældt skulde blive
et uhyre Kristnes Metropolis, en Mærk-
værdighed for kommende Tider. Dette
Sted havde de fundet ikke udenfor By-
en, men under den.

Romerne havde i Tiberens Løb er-
holdt den Sand, de brugte til deres Ce-
ment, fra dette Sted. Der fandtes Læs
af denne Sand, og ogsaa en haard vul-
kanisk Klippe; men der var tillige en
uhyre Strækning bestaaende af en løs
Stenmasse, der med Letthed kunde ajen-
nemgraves, og hvor der allerede var
gravet Gange for at lette Udførselen af
Cementen. I disse underjordiske Ste-
der fandt de Kristne Plads for sine
Døde.

En sorgelig Procession bevægede sig
ud fra Labæus Hus, for at bringe Cly-
menes Legeme til dets sidste Hvilested.
Den drog igjennem en stor Del af By-
en, ud igjennem Porta Capena og ned-
ad Veien til Appia. Her var paa begge
Sider Rom's store Familiebegra-

velser. Ikke langt derfra, under et
raat opfort Stur, fandtes Trappetrin,
der førte ned til lindeverdenen. Store
Dynger af Sand laa rundt omkring
Klubningen, og der stod flere Mænd,
hvis blege Ansigter fortalte, at det var
deres Bestjæftigelse at udgrave denne
Sand. Nedad disse Trappetrin steg
Begravelsesprocessionen, og da Vunden
var naaet, tændte enhver sin Fakkell, og
en Mand, der syntes kjendt med Stedet,
gik nu foran og viste Veien. Gangen,
hvor igjennem de passerede, var omtrænt
syv Fod høj og ikke mere end fire Fod
bred, og Væggene paa begge Sider
vare raa og bare Mærker af Udgrav-
ningsredskaberne; Mørket foran dem
var uigjennemtrængeligt, og kun de
nærmeste Dugtvælses oplystes svagt af
Faklerne.

Omfrider kom de til et Sted, hvor
Væggene vare bedækkede med smaa
Plader. Her begyndte de Kristnes
Grave, og paa disse Plader stode de
smalle Gravskrifter, ofte grovt udhugne
og daarligt bogstaverede, men paa dem
alle var den samme Tanke og Følelse
udtrykt, — Haab Tro og Fred; paa
dem alle stod Ordet "Fred:"

"Eusebia, i Kristi Fred."

"Valeria sover i Fred,"

"Constantia i Fred."

Domitianus, en uskyldig Sjæl,
sover i Fred."

Processionen bevægede sig langsomt
fremad og kom omsider til et større
Rum, der havde Lighed med et lidet
Bærelse, hvor Taget steg femten Fod i
Højde, og Gulvet var tyve Fod i Gjen-
nemsnit. Her satte de Vaaren ned, og
Alle stode stille, medens Philo knælede
i usigelig Bedrøvelse ned ved Siden af
den. Julius, der nu havde sluttet sig
meget nær til de Kristne, var der, og
Cineas, der fulgte for at se Clymenes
sidste Hvilested. Men der var ogsaa
en tilfælde, hvis Ansigt bar Udtrykket af
en opbriet Følelse, der havde forjaget
al Bedrøvelse og Sorg. Han kunde
sympathisere med den sorgende, men
han saa ingen Grund til at græde over
den Døde. Han havde lært noget af
Dødens Hemmelighed, der satte ham
Maad til at trinmphere over dens Ræd-
sel. Han vidste, at den ikke blot var
Guden paa dette Liv, men at den var
Indgangen til et andet og bedre. Da
her i dette mørke, underjordiske Kammer,
blot oplyst af Faklernes duntle Skin,
i denne lille Forsamling oplyste Pan-
nus sin Røst i Bon, ikke for den Døde,
men for de Levende; han raabte "af det
Dybe" til ham, der sidder paa Herlig-

hedens Throne, og denne Mand, der
førte Andre at bede uden "Aftælle,"
for hvem Bønnen var hans Livs
Mandbrødt, han forstod at bede med
Ord, der trængte igjennem Sjæl og
Sind hos dem, der stode omkring.
Da Bønnen var endt, stode alle i dyb
Længsel omkring den affjælede Stil-
kelse. Paa en Gang istemtes en Sang
saa søn og saa høitidelig, at den gjem-
nembarvede Cineas's hele Bæsen og
klang i hans Øren længe efter. De
første Kristne bibeholdt de samme Me-
lodier i deres Sange, som vare brugte
i Synagogerne hos Jøderne, men de
valgte dertil Ord, som kun for de
Kristne havde Betydning. De Ord,
som her lød for Cineas's Øren, vare
disse:

"Jeg ned, at min Frelser lever,
Og den sidste Stal staa paa Støvet.
Og naar de riter min Hud have affledet
dette mit Kjød,
Stal jeg dog bestue Gud af mit Kjød,
Hvilken jeg, jeg Stal bestue for mig,
Og mine Dine skulle se, og ikke en
Fremmed,
Endskjønt mine Nyer ere fortærede i
mit Stjød."

Cineas bøiede sit Hoved og gav efter
for den Bevægelse, som overvældede
ham og dem alle. Han vidste, til
hvem og til hvad Sangen hentydede,
og han saa et Glimt af det, der betager
Døden dens Rædsel. Gjennem Philo,
der endnu laa paa sine Knæ, gik en
Strøm af nye Følelser, som dæmpede
hans Sorg og hans Smerte; han løf-
tede sit Hoved og saa opad med strøm-
mende Øine, men med et Udtryk af
Ha. b, og de vidste alle, at Troen paa
den forstæfede og gjenopstandne Frel-
ser i dette Diebt havde overvundet
hans Sjæls skaal.

Og nu talte Paulus Ord om Frel-
sen og om Opstandelsen, der bragte rig
Trøst til den bedrøvede Søns Hjerte.
Bønnen om Opstandelsen fremhævedes
stedsse særlig blandt de første Kristne.
De ventede stadigt Herrens Komme, og
saa fremad med Haab til den Dag, da
ved den sidste Basuns Rød alle Jesu
Disciple skulde opstaa, ligesom han selv
er opstanden, og følge ham i Skyerne.
Paulus prædikede og fremholdt overalt
denne Lære, der i hans Dine var en af
de største og vigtigste Kjendegjæringer
i Kristendommen. Dog var det ikke
i hjerneite Maade hans Tanke eller Me-
ning, at Sjælen skulde staa i Duale
til Opstandelsens Morgen, eller at den
ikke kunde have en Tilværelse udenfor
Legemet; thi han talte ofte om sit Du-
ste at fare herfra og være med Kristo,

lidet han vidste, at Afslæden fra denne
Verden stiebittelig efterfulgtes af Ind-
trædelsen i den næste, og at for den
Kristne er det at være fraværende fra
Legemet ensbetydende med at være
hjemme hos Herren.

Med herlige Ord om denne salige
Kjendegjærning endnu klingende i deres
Øren og med Tanken derpaa i deres
Hjerte førte den lille Forsamling Cly-
menes affjælede Legeme til den sidste
Hvileplads, hvor Philo's Hænder lagde
det tilrette, hans Læber trykkede det
sidste Kys paa hendes Pande, og hans
Dine fastede det sidste Blik ind, førend
han løste den lille Plade og sluttede
Klubningen til den trange Gælle.

Paa Pladen stod følgende Ord:

"I Kristo — Fred.

Clymenes Sorg paa Jorden
førte til evig Velsignelse i Himlen,
Hendes Søn Philo
roiste denne Sten med Taarer."

XXI.

Bejættningen.

Efter denne høitidelige Begravelses-
scene b sluttede Julius ikke længere at
nøle med at tage det Skridt, han saa
længe havde tænkt paa.

"Hvorfor skulde jeg ikke slutte mig til
dem straks?" sagde han til Cineas.
"Jeg sympatiserer ganske med dem og
har gjort det i lang Tid. Allerede
disse Menneskers ydmyge Liv og ind-
byrdes Kjærlighed til hinanden vilde
ilstrække mig, selv om jeg ikke i deres
Samfund fandt denne høie Stræben
efter et evigt Liv, som gjenneutrænger
alle deres Tanker og b-inger dem til at
betragte dette Liv kun som en forværlig
Prøvestand. Men nu har denne Stræ-
ben, denne Længsel efter evig Salighed
hos Gud ogsaa gjenneutrænnet min
Sjæl, og jeg higer og længes efter at
blive en af dem, ikke blot at være
iblandt dem som en udenforstaaende
Deltager, men at være regnet som en
af deres Gæne, og blive hilset iblandt
dem som en "Broder." Kunde jeg, —
selv om alt andet havde undladt at
gjøre Indtryk paa mig, — kunde jeg
blive ubenygt ved Shuet af det Haab,
der straaled ud fra deres Ansigter, der
nylly begravede deres Døde i hne
mørke Hvælvinger og vidste, at den
Bortgangne ikke var Død, men levende,
vidste hvor den Sjæl var, og hvad den
var? Jeg kan ikke vente længere. Jeg
tror, at denne Religion er en Uden-
boring fra den Almagt; jeg tror, at
Jesús Kristus er Guds Søn, og at hver
den, som tror paa ham, har et evigt
Liv,
Fortj.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Høstterminen ved Pacific Lutheran Academy begynde den anden Oktober. Skolen har følgende lærere:

R. J. Dong, Bestyrer,
Walt B. Hartstad,
H. J. Olsen,
Adolph Dong,
J. R. Holmes og
Emma Lee.

Skolen tilbyder 5 Kurser: Det saakaldte "Preparatory Course" svarer omtrent til 7de, 8de og 9de "Grade" i "Common" Skolen.

"Normal Course" indbefatter alle Fag, som hører til en "First Grade Teachers Certificate."

College "Preparatory Course" indbefatter alle Fag, som forbereder til Optagelse ved et amerikansk College.

"Academic Course" er særlig indrettet for saadanne, som ved Siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk. Det svarer i det væsentlige til den forberedende Afdeling ved Luther College.

"Commercial Course" er særlig afholdt for saadanne, som vil lære Bogholderi med mere.

Bed Siden af disse er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Sang og Musik.

I gennem Høstterminen vil der undervises i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Fysik, Norsk, Læsning og Grammatik, Tykt, Latin, Verdenshistorie, Psykologi, Bibelhistorie, Bogholderi, Gymnastik og Sang. Bed Siden af disse bliver der Ekstraklasser for Nykommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Disciplinens harde bånd begynde ved Skoleaarets Begyndelse den 2den Oktober og holde paa til Skolens Slutning i Juni. Paa denne Maade vil de kunne lade det størst mulige Udbytte af sin Skolegang.

Da der er mange, som ikke er istand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutte sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddeelt i tre Terminer, hver paa tre Maaned. 3 Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For slyt og

opvarmet Førelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplinen under Lærernes Tilsyn været en saakaldt "Boarding Club". Paa denne Maade har de skaffet sig god, sund Kost til den virkelige Kofte. Saaledes var Gjennemsnitsprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logi for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer de Føder og Bøst. De nødvendige Føder kan faas ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplinen kan lade sin Bøst udført paa meget rimelige Villkaar. Et Bærelse i Skolens "Basement" er tilføjet til Pigernes Raadighed, saa at de, som ønsker det, kan udføre sin egen Bøst og saaledes komme ud af det saa billigt som muligt.

Det kan derfor trugt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter da baade Skole, Kost, Logi, Føder og Bøst.

For Kataloger og nærmere Oplysninger henvende man sig til Skolens Bestyrer

R. J. Dong,
Vorland, Wn.

Vor Frelseres norske luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndagskole.
" 11 A. M. Høimessogudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanednen, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag E. M. i Maanednen, Kvindeforening.

J. M. Arntson,
Morik Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saam Stjæder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - - WASH

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Pash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 405. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knutvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
22222222 22 22222222

CAPITAL, . . . \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Vekaler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åbnet daglig fra Kl. 10. til 8.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

W. W. Casper,
C. W. Guss,
W. P. Helvig,
J. O. Vandrevitt.

President
V. President.
Cassier
Asst. Cashier.

4 per ct Rente

Bankerne udbetaler hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Kuntninger paa alle Sted i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

MONTROSE BICYCLE SENT FREE

in approval to your address WITHOUT A CENT IN ADVANCE. SEND US YOUR ORDER, state whether you wish lady's or man's wheel; give color, height of frame and gear wanted and WE WILL SHIP THE WHEEL, U. S. A. on approval, allowing you to examine and to return it if you do not like it. If it is not all right return it to us within 10 days and a better wheel than you can get for any where in the price from our big stock. If you wish we will pay all express charges. The "MONTROSE" Bicycle is the best in the world at our special Agent's sample price of \$16.50. It is the greatest bicycle in the world ever offered. We guarantee to equal it or give you a new one. You need not accept it or pay a cent if you do not like it as a replacement. We are EXCLUSIVE BICYCLE MANUFACTURERS and take this method of quality. Introducing our 1900 MODEL. This offer of a sample wheel at this low price is made to secure a RIDER AGENT in each town to represent us and to be active. Our agents make money fast.

SPECIFICATIONS. Frame, 42, 44 or 46 inch; height, 27 inch. Best class, high quality, improved expansion wheels in front and rear (variable hub). Royal Acetylene, the celebrated Maxon hubs and bearings—the finest running known. Heated "M" tires, the best and one of the most improved in the world. The standard 24 Montrose Flywheel, rubber, pedals, tools and accessories the best obtainable. Crank set in steel, narrow or double grip, highly polished and ornamented; special diamond stitching on all leather parts. We thoroughly test every piece of material that goes into this machine. Our blading your's guarantee comes with each bicycle.

FREE We are offering the \$16.50 each in full with order by mail and free a genuine Montrose 24" size heavy pattern bicycle, or a high grade four speed. Your money all back if you are not perfectly satisfied.

CHEAP WHEELS. We do not manufacture the cheap sport bicycles and the cheap bicycle wheels and sell to high grade. We can furnish them, however, at 50% discount, or 60% to 75% discount. We do not guarantee our replacement them. **BEFORE ORDERING** a bicycle of any one else, no matter who or how cheap, write us and let us tell you how much we can save you on the same machine.

If you **UNABLE TO BUY** a wheel we can send you to EARN A BICYCLE by distributing references from our low price. We send you person who will show you a 40 to 60% each; also some bicycle samples and 20 models very cheap. Send for Sample Kit, WE GUARANTEE to be satisfied. We refer to any bank or business house in Chicago, or any express or railroad station. We will send you letters of reference from the largest banks in Chicago if you wish it.

SEND YOUR ORDER today. This low price and these special terms of shipment without deposit will be withdrawn very soon. To take advantage of this offer.

J. L. MEAD CYCLE COMPANY, Chicago, Ill.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts

Seks Maanedes..... 25 Cts

(til Europa pr. Aar..... 75 Cts)

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

All vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50 Cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Cents Primærker modtages ogsaa. Men Primærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Sættlementer og Menigheder modtages med Tak.

Dr. Redaktør!

Nedenstaaende fra „Der Lutheraner“ i Oversættelse lagde Brev vil glæde „Herolds“ Læsere et godt Indblik i den salige Dr. C. F. W. Walthers inderlig fromme og hjælpsomme Sindelag.

Foranledningen til Brevet var, at en fjortenaarig Gut, der sidste Sommer døde som Præst i Missouri-episkopen, paa en Vens Haand skrev til Walther, da han saa gjerne vilde blive Præst, men ikke saa nogen Udvei, fordi hans Fader, der sad i fmaal Maar, ikke vilde lade ham gaa den Vej. Paa dette Brev fik da den unge Gut kort efter følgende Svar:

Min kjære unge Ven!

Dit kjære lille Brev af 26de Mai har jeg modtaget og ser deraf, at den kjære Gud har givet dig en Attraa i dit Hjerte efter at blive en Prædikanant. Det glæder mig høitellig; thi der glædes nu saa, som har Lust til dette hellige Embede. De fleste vil hellere vælge en Stilling, i hvilken de haaber at vinde Hæder og Rigdom i Verden. De tænker ikke paa, at en døbt Kristen ikke mere lever sig selv; men at hans Liv skal

være viet Herren, ligesom vor Frelser jo ogsaa har hengivet sig selv for os alle til sidste Blodsdråbe. De betænk heller ikke de herlige Forjættelser, der er givet dem, som prædiker det salige Evangelium for den fortabte Verden. Thi der staar jo skrevet: „Men de Forstandige skulle sinne som Himmelhvælvingen stinner, og de, der førte de mange til Retfærdighed, som Stjernerne, evindeligt og altid.“ Maatte den kjære Gud styrke dig og give dig den H. A. i rigt Maal, at du holder fast ved at blive en Jesu Kristi Tjener, han som ogsaa er din Frelser. Maatte han ogsaa bevæge dine kjære Forældre til gjerne at hjælpe dig til Tjenesten ved Helligdommen.

Da du, som du skriver, er bare 14 Aar, saa vil du gjøre bedst i at lade dig optage i Colleet i St. Wayne, Indiana. Der kan du lære Latin, Græsk og Hebraisk, forat du kan blive en saadan Prædikanant, som forstaar at læse Guds Ord i Grundsproget. Det er særdeles vigtigt. Præster, som er saaledes uddannede, kan da tjæmpe rettelig for den rene Lære og belysne de falske Lærere, som forgifter Livstilden med sin falske Lære.

Vil du nu blive en saadan Prædikanant, da maa du skrive et Brev derafgaaende under følgende Akr. o. s. v. Han vil da skrive til dig om det forudsagne og sandsynligvis bede dig komme til St. Wayne mod Slutten af August. Den 1ste Sept. begynder igjen et nyt Kursus.

Gud være med dig, min kjære Georg.

Jeg forbliver din tro Ven,

C. F. W. Walther.

Den unge Lærling kom samme Høst paa Colleet, derefter paa Seminariet i St. Louis, og virkede senere som Præst til megen Betsignelse, indtil han døde den 23de Juni sidste Sommer.

Til ovenstaaende skjønn. Skrivelse, vil jeg gjerne føje: Maatte dine Walthers Ord gaa ogsaa enlette af vore Unglinge herude til Hjerte, og maatte Lærerne ved vor Skole i Parkland, samt „Herold“ og alle fromme Forældre, hvem disse Ord kommer for Die, opmuntre kristeligjæbende Unglinger til at indtræde i Jesu Kristi Tjeneste. Betsjellig skal da Profetiens herlige Forjættelse opfyldes ogsaa paa dem, saafremt de blive med Troslab i Tjenesten.

J. Blackan.

Samtalemøde i Chinook.

Den 23de oktober var Formand Foss og Past. Drwooll saa venlige, at komme herud, og næste dag reiste vi over til Chinook Beach for at holde en række samtalemøder og gudstjenester der.

Moderne begynder onsdag eftermiddag kl. 2 med en prædiken af Formand Foss og et foredrag af Past. Drwooll om „Hjælens udsædelighed menneskets tilstand efter døden.“

Om aftenen prædikede Past. Drwooll paa engelsk over den forlorte søn.

Torsdag eftermiddag holdtes samtalemøde om betyngelsen af at høre til en menighed. Og drøede særlig ved hvad menigheden er, hvad den har kostet Herren, at Herren arbejder for at samle til den, derfor har han fliset præsteskabet.

Past. Nydquist, den svenske lutheriske prest fra Astoria var ogsaa denne dag tilstede og deltog i samtalen.

Om aftenen prædikede Past. Drwooll atter paa engelsk, denne gang over Retfærdiggjørelsen af troen, med Rom. 3, som tekst.

Den næste dag reiste baade Past. Drwooll og Nydquist.

Past. Drwooll var dog tilstede ved eftermiddagsmødet, indtil baaden kom, som talte ham bort.

Mødet aabnedes med prædiken ved Formand Foss over børneopdragelsen. Derefter forsatte man med samtalen over emnet: „Den kristelige børneopdragelse.“

Om aftenen prædikede Past. Holden paa engelsk over Jesu ord: „I Jerusalem døttre! græder ikke over mig, men græder over eder selv og over eders børn.“

Past. Foss stansede over søndag og holdt en indtrængende prædiken over 87de Salme, hvori han tydelig viste, hvorledes det er Guds vilje, at der skal være en kristen fædmenighed her paa jorden, samt at det er hans vilje at alle kristne skulle høre til den, fremdeles, hvilken betyngelse der skyder af at tilhøre en kristen menighed.

Efter gudstjenesten havde Formand Foss et møde med de forsamlede. Hvorvel de ikke var færdige til at stride til en fuldstændig menighedsdannelse end den som allerede et istrede, var det dog deres ønske, at Pastor Holden fremdeles skulde besøge dem som deres prest og sjælesørger. Skjønt Olsson blev valgt til at arbejde for opførelsen af en skandinavis lutherisk kirkebygning, og at saa tilverks saasnart som se kunde.

Moderne paa Chinook var ikke saa vel b. søgte som de fortjente at være, men det er dog vært haab, at Gud fik saaret nogen god frø ogsaa ved disse møder, som vil bære frugt i sin tid.

Den 28de okt, den 20de søndag efter Trinitatis holdt Past. Pedersen ms:

frøsprædiken i Astoria. Et offer blev optaget, som beløb sig til \$11.00 reiseudgifter ikke fratregnet. Pastor Pedersen maatte ogsaa prædike om aftenen, da veiret var saa stygt, at Past. Foss og Holden ikke kunde komme over igjen i baad fra Chinook Beach, som paa-tænkt

Dette var vel første gang paa lang tid, at Pastor Pedersen endog i nødsfald var istand til at holde to gudstjenester paa en søndag. Haaber at Vor Herre vil spare ham fra noget ondsfald af sygdom i vinter, saa at kirken kan faa nytte af hans erfaring og dygtighed endnu en tid.

Mandag aften holdt Pastor Pedersen et foredrag om „den rette deltagelse i gudstjenesten.“ Givet fremlagde han baade betydningen af de enkelte dele af den lutheriske gudstjeneste og hvorledes tilhøveren skulde deltage deri, saa at det kunde blive til opbyggelse og berøstelse til salighed. Han paapagte ogsaa en hel del nvaner som han under sin ordførelse havde lagt merke til hos folk, og som netop hindrede, at gudstjenesten blev til den, betyngelse for tilhørerne, som den skulde og burde.

Dette foredrag vil jeg anbefale paa det varmeste. Hvis Past. Pedersen kunde se sig istand til at reise noget videre, vilde det være hans reisepenge værdt, om man fik ham til at holde dette foredrag rundt omkring i de forskjellige menigheder paa kysten.

D. M. S.

„Den som er tro i det Mindste, er ogsaa tro i det Største.“

(Luk. 10, 16).

Claus Harms fortæller i sin Betsjelligsbeskrivelse, at han, da han engang saa sig, plagedes frygtelig ved Tanken paa, at han fra Tid til anden havde taget Frugt fra en Nabos Have og fortæret den i Selskab med Møllergutterne. Det var ikke sket i de sidste Aar; men Samvittigheden vilde ikke tie dermed. „Jeg maatte,“ siger han, „have Sagen bort fra min Samvittighed og forestillede min Far, at nu havde saa mange besøgt mig, men ikke vedkommende Nabo.“ Min Far bad ham komme og lod os alene — han forstod mig konse. Jeg bad Naboen om Tilgivelse. Og hvor rentligt strakte den gamle Mand sine Hænder imod mig og sagde: „Gode Nabo, lad det dog ikke plage dig, jeg vilde jo aldrig, du havde gjort det!“ Men jeg maatte have Tilgivelsens Ord fra ham, og jeg fik det.

O, mine Læsere og Læsersinder! Tag det noie med Smagning af saadan Art — de kan paa Syge- og Døds sengen blive til store Ting!

Kort derefter indtraadte Bedring og fuld Helbredelse. Sovn og Appetit kom igjen.

Martin Luthers.

Luthers Karakter fremviser en agtværdig Samling af store Egenskaber. Han er begavet med en Medfølelse, der omfatter Menneskeheden brede Veg. For Kraft og rigt, omendstjont under tiden grovt Lunne, og paa samme Tid er han en oandelig Kjempe. Hans Opfattelse af den guddommelige Sandhed er dristig, levende og klar, om den ikke er omfattende; og han havde den Evne, som Gud alene giver til de finere og større Maader, som han laeder til at gjøre et særskilt Arbejde i denne Verden, at meddele andre den Tid, han selv havde, og give dem ind et høiere Begreb om Religion og Algt. Han var en Leder og derfor ogsaa en Reformator i Tidets fulde Betydning. Hans Evner svarte til det Hverv, han havde faaet; det var et Kjempeværk Hverv, og han var en Kjempe paa Forstandens og Sædelighedens Omraade. Det var kun den guddommelige Kraft, der drev ham; og hvorfra han lod sig drive, som kunde have uret, hvad han gjorde.

At fremkalde den religiøse Bevægelse, der skulde give Europa et nyt Udseende og de tykke Folkstammer et ædlere og fastere Livsmaal, krævede en Kjempeværk Billie, der ikke laeder sig knuse af Modstand eller Strømme af Had, men henter Kraft af Stridens Voldsomhed.

Til en grundig Kendskab af Luthers er, siger han selv, Torben og Skuldernødvendige.

Omhed og Lune og en vis malerisk Ynde og digterisk Sans var lykkelig forenet med en ædel, omendstjont ubertidens kunstlæs Høi. Chambers Encyclopædi.

Luther stod frem, en af de mest levende Personer, der nogenstunde har vist sig paa Verdens Stueplads; den forudbestemte Leder af den store Omvæltning, der skulde ryste hele Kristendommen, og indføre en ny Tid.

Om Mandens Storhed kan der ikke være nogen Tvil. Den Omvæltnings Storhed, som han virkede, er aabenbar for alle Mennesker. Det er fuldkommen rigtigt at tilskrive ham den protestantiske Reformation med alt det, som fulgte deraf. Tysklands Reformatorer var, hvor meget end deres Meninger afveg fra hans, tydelig nok hans aandelige Børn. Reformationen i England var forskjellig fra den paa Tyskland deri, at det var mere politiske end religiøse Hensyn, der gav Stødet til den. Henrik VIII. satte sig ikke op imod Paven's Lærdomme, men mod hans Overhøi. Men efter hans Død gik Luthers af den lirkelige Bevægelse, som han havde begyndt, over i Grammens Ønder, og han var en Digtel af Luther; han var det, der endte i protestantisk Mening den engelske Kirkes Næverordning og Pre-

stentation. Den Lære, som i denne Tid mærker ud mange Afstigninger af det, som vi kan kalde „ortodoks Protestantisme, i Modsætning til den rationellistiske Udvikelse, er Luthers Lære om Retfærdighedsfølelsen af Troen alene. For Luther var Troen den enkeltes personlige Tilgængelighed af Kristi Frelsergjerning, en fortrøstet Tillid til ham, en Griben af ham, der virker Tilregnelighed af hans Retfærdighed. Dette er hvad han kalder Evangeliet. Udtrykket bruges endnu i folkelig Protestantisme, der forklarer „frelsende Tro“ netop saaledes som han gjorde det. Sikker er det, at denne Lære, hvorledes vi end synes om den, var Luthers særre og eiendommelige Udvikelse af Pauli Epistler.

Og den er tilstrækkelig til at give os Ret til at anse den „ortodoks“ eller evangeliske Protestantisme, der endnu er en betydelig Magt i Verden, som Luthers Frembringelse.

Murrans Revue 1897.

Omendstjont Luther ikke var, hvad man med et Kunstudtryk kalder „Fader“ og kunde ikke være det paa Grund af Tiden, da det var bestemt, at han, til bedste for Menneskeheden, skulde fødes, saa har det dog behaget Gud, at han skulde fremføre alle Mennesker efter Apostlenes Dage i Tidets fulde Betydning være en Fader i Kristi Kirke, ja, den menneskelige Fader til og Mæder af aandeligt Liv i Millioner Sjæle Slægt efter Slægt. Tre hundrede Aar er rundt om den Tid han ved Kristi frelsende Naade blev ført fra den stridende til den setrende Kirke, og i disse tre Aarhundreder, og endnu den Dag i Dag har det været og er det ham forundt, og saa skal det, om Gud vil, blive i kommende Aarhundreder, at han skulde føde det halve Tysklands Børn med Evangeliet's Milk ved sin Nat Læse, at han skulde give de fattige og ringe, ja alle Dag blandt sine Landsmænd Ord, hvormed de kunde overgive sine Sjæle til Gud, naar de staa op, og naar de lægger sig, at de med hans Ord skulde b. de Gud vellygne deres daglige Maalstiber og talte ham for dem, at de med hans rørende Sange skulde opildne sine Hjerter og udøse dem for Gud baade i Kirken og i Hjemmet, at de med hans tykke Ord, der var en Frukt af hans vellygnede Arbejde, skulde styrke og ryste sine Hjerter. Sjæle og Sind med Livets Bog, hvori Guds Miskundhed og Sandhed møder hinanden og hans Retfærdighed og Fred lysner hinanden og er opbevarede til Menneskehedens Opbyggelse indtil Verdens Ende. Dersom dette ikke er at være en Fader i Kristi Kirke, saa ved jeg ikke hvad der er det. Ja, mere: hans aandelige Børn er ikke indstræfede til hans eget Land. Sandhedens Ord, som han var sendt til at præke, har lydt for vores Forfædre til Kirkens Kendskab, og det har ført utallige Sjæle bort fra en unyttig Stolten paa udvortes

les Gjærning til en levende Tro paa Frelseren. Overdialon Hare, Dronning Victorias Prest. J. L.

Til opmuntring og trøst.

Guds børns skolegang.

Se, min fattige sjæl, du er et kongebarn, langt borte fra din faders herlige borg, du skal opdrages i en streng skole, som hedder jordlivet. Her har du forskellige klasser at gennemgaa saasom: ungdom, fattigdom, sorg, venvens troshed o. s. v. Her er læser at lære om f. eks: „tro uden at se,“ forlade høre andres hyrder, staa stille under riset. Ja her er emner at gennemgaa som heder „gæde under lovet,“ „taalmodighed i trængslen,“ „Herrens vilje forud for sin egen“; o hvor mange vigtige hoifskolesag, af hvilke jeg endnu knapt formaar at stamme de første bogstaverne! Men klag ikke! Jesus hjalp altid de fattige og nule synder, ja han prikkede dem endog salige, og han er i den samme idag som igaar ja til evig tid. Jesus min sønge, hyrde og broder, hold mig i denne prøvelsfulde skole, saalænge du vil, men nyt dog med din himmelske fred ind i mit hjerte, at jeg her i pilgrimslandet maa saa være nær dig og have omgang med dig. Vær mig at helde mig særdig hver dag, at jeg ei maa sætte mit hjerte ved det forjængelige i dette fremmede land, hvor du blev korsfæstet min herre, min i døden tro Frelser! Hold det klart for min sjæl, at jeg gaar her blot for din regning, vntende paa dit bud, saa den dyrt kjøbte sjæl, toet og prøbet med dit dyre blod, engang maa saa indgaa i sin over al ting elskede Herrens herlighed! Amen.

Først strid, siden Fred.

Jesus, Israels trost, var under heli i jordiske færd „en smerternes mand.“ Han sølte saadan sorg, som inter menneske kan fatte. Han led nudsigelst hjaeletaal, angst og smerte.

Men, da han i denne kval, var han paa veien til sin evige tryd og herlighed. Vi maa vente det samme som vor fælle, heds fyrste, om vi er hans reite efterfølgere. Vi har kamp og bedrøvelse at gennemgaa inden vi faar betrede „den utraalende stad.“ Gud tilbyder os sit herlige rige, men siger os tillige, at vi maa gaa derind gennem trængsler. Andet kan vi ifølge Guds ord's forjættelse og Kirkens erfaring ikke vente os. Men derfor skænker Gud os saa megen trost og veileining. Og naar Gud, som jer hvad du og jeg trænger, sender os ud, saa lad os mindes, at han herover os ikke, uden det saa behøves, og han forbarmer sig igjen i sin store miskandhed og laugmodighed. Saadan er altid de sande Kristnes erfarting.

„Gud signe eder, som af Gud er kaldet, Ved trængsel at indgaa i himmerig! Er veien trang, for tryd og blod besværlig, Saa er og glæden stor og fuld og rig. Er veien trang, saa er dog maallet herligt, Vil du naa maallet, maa du veien gaa. O Jesu, store Jesu! hjælp os frage, Læg amen til, at vi kan kronen saa.“

Gaa til Herren med alt.

Vær ingen bekymring afene, men saa straks til Gud med den i lønklammet. Og naar du vil bede, saa søl ikke ned, før du betænker, at den trofaste Frelser er dig nær og hører hvert ord, ja kjender alle dine tanker. Hvad siger hans ord derom — og din samvittighed? Er din livsvei uejvn, saa vaag og bed; er den jevn — saa gjør det samme, ja endnu mer. Men under alt dette, læt dit haab til ham, som siger: „Jeg haver omsorg for eder.“

Jugen talte, som rættedes et Guds barn, er saa bitter, at ikke Guds herlighed ligger paa dens bund.

Guds troende børn, som her i livet endnu har megen svagthed at kæmpe med, kan man ligne ved perler, som ligger paa havets bund, og ved ædelstene, som endnu ligger skjulte i jordens skjod. De behøver at renses og slibes, og den tid skal komme, da de skal straale i sin fulde glans.

„Gud større end vort hjerte!“

Om vort hjerte fordsømmer os, saa er Gud større end vort hjerte og kjender alting. (1 Joh. 3, 20.) Hvilken trøst ligger der ikke i disse ord! Du siger kanske: „Jeg tvivler just ikke paa Gud og det, han paa sin side har at gjøre; men mit eget hjerte fordsømmer mig.“ Svar: Gud er større, bestandigere, ædelmodigere end dit forunderlige kortsynede, svage hjerte. Det holder sig kun ved dine fejl, men Gud kjender ogsaa din længsel og dit begjær om hjælp. Han kjender ikke blot dine forrige og daglige forseelser, men ogsaa den allerede fuldragte forsoning for alle disse dine synder. Han kjender ikke blot dine, men ogsaa i dine tanker, ikke blot din fattigdom men ogsaa din rigdom (Mat. 2, 9); forteligen: ikke blot et og andet, men alt; og alt dette ikke blot overfladisk og fra den ene side, men fra alle sider paa det nøieste, og dag som igaar og iforgaars, i morgen som idag.

Luther.

Ved Ordet „Løste“ overfalder sikkerlig mange af en let Øyfen. O, hvor ofte, naar vi fornem, at Gud ved Kjærlighed eller lidende bankede paa vor Sjæl, — hvor ofte, naar hans Ord rystede os, — hvor ofte, naar han ved alle Slags Livsforlelser rev os ud af vor Svun, — hvor ofte lovede vi da: Fra nu af vil jeg paa alle Punkter gjære Maar af min Omvendelse, — i Fremtiden vil jeg kæmpe den gade

Kamp og med al Sandhed hengive mit Liv til dig, min Gud! Men hvorfor kommer man for det meste saa snart tilbage i det gamle Spor? Med gode Forjættelser er Belønning til Helvede brolagt; men det er en kostelig Ting, naar Hjertet blir fast ved Raaden. Men den, som vil faa et fast Hjerte ved sit eget Arbejde, sin egen Kamp, Vilde og Strænge uden Guds Naade og Hænderarbejde, han kan kæmpe som en Adber og plage sig paa det mest vorende Naade, men han vil snart synke ned og knust til Jorden. Vi maa ydmygt lade os belive af Jesu Naad og Naade og væbne af ham med Skjold og Sværd, for at vore Hænder kan lære at kæmpe. Men for at kunne annamme en saadan Naade, maa vi først erkjende, at vi af os selv er aldeles udygtige til alt det, som hører med til et gudfrøgtigt Liv og Vandel. Fordi de fleste Bakte i forsængelig Selvtillid ikke stiger ned i Udygtighedens Dyb, mangler de ogsaa Erfaring om Guds Naades Magt.

En anden Grund, hvorfor Forjættelserne om Omvendelse ofte er saa intetsigende, er den, at man i mange Tilfælde ikke er saa ganske ærlig, at man i et eller andet Punkt ikke vil give Gud Ret, ikke følge hans Ord, Kost og Raad. Der er en eller anden Udsættelse, en eller anden ond Vane, hvorfra man ikke vil stille sig, et gammelt skjult Baand, som man ikke vil tilføje for sig selv og ikke vil sonderbryde. Man bortviser, sminker og skjuler saadant noget; men naar vi er urene paa et Punkt, blir lidt efter lidt det hele Hjerte smittet. En død Flue forpøster hele Apothekens Salve siger Salomo. Livet er ofte afhængigt af Smaa Ting. Digteren har fuldkommen Ret, naar han siger: Om Verden holder dig fast ved et Halmstraa eller en Vænge, er ligegyldigt i Guds Vind.

Derfor vær ærlig! Ved Gud om Hjælp til at se Sandheden i Dinene om Kra'et til at bryde endog med de kæreste Synder. Lad det nu blive Alvor med din Omvendelse!

Forhæltet bor ei se
I saadan vigtig Sag.
Nu faar du op at se,
Nu heder det: i Dag!

Livets Brød.

I en stor Fabrik fejrede en Arbejder sit 25aarige Tjenestjubilæum. Han havde gennem sin Tjeneste straks efter Fabrikens Grundlæggelse, havde ar-

bejdet med I. ostab og seet, hvorledes d'ns Chef var bleven en formuende Mand.

Men denne var ikke af dem, der kun betragter sine Underkønter som Midler til at erhverve sig Rigdom, men gav dem meget mere bestemt Andel i sin Fortjeneste og behandlede dem med Venlighed. Derfor var han ogsaa elsket af sit hele Personale, og hojst sjelden forlod nogen hans Fabrik.

Jubilæumsdagen var kommen. Paa Fabrikherrens Ordre forsamlede samtlige Arbejdere sig om Morgenen i den store Fabrikhal, hvor Jubilæaren stod i Forgrunden glad over den Ære, som blev ham tildele.

Fabrikherren holdt en Tale til ham, hvori han pegte paa hans tro Tjeneste og takkede ham i hjertelige Ord. Til Slutning sagde han: „Og for denne Deres trojaste Medhjælp i min Fabrik, skal De nu haabe velskaffent Løn. De er fra idag af fri fra Arbejde; man trænger i Deres Alder til Hvile, og De faar som maanedlig Pension 200 Mk. Dermed er Deres Alderdom sikret. Men, Mennesket lever ikke af legemligt Brød, ogsaa Sjælen trænger Føde, og denne er Guds Ord, Livets Brød. Der er det.“ Og dermed overtalte han den bevægede Mand en Bibel.

Alt, vilde alle Overvåbne saaledes sørge for deres Udergives legemlige og aandelige Vel, stod det ifandhed bedre til iblandt os.

Til Gfærtante.

Spøtteren Voltairre sagde engang ved Fredrik den Stores Taffel: „Jeg iælger min Plads i Himlen for en preussisk Chaler, hvem vil have den?“ Straals reiste en from Embedsmand sig og sa de: „Min Herre, De er i den preussiske Stat, og efter vore Love maa enhver, der vil sælge noget, bevise sin Eiendommelighed. Hav altsaa den Godhed at bevise, at De eier en Plads i Himlen! Jeg vil da give Dem hvilken som helst Sum, De forlanger.“

Franskmænden forstummede, og Konstantin, der heller ikke tænkte paa Bj. 1. 1, blev ogsaa en Lid ejertentation.

Betragt Guds Befalinger og betænk stedse hans Bud. Han skal bestyrke dit Hjerte, og den Vidom, du begjærer, skal gives dig.

Før Jul halv Pris.

De unges Sangbog (ny), for Søndagskolen, Hjemmet, Ungdommen, osv. 400 Sange, for Katolikken 160, Reformationen 6, Advent 14, og 28 Julefange osv., osv. Lektiebogen 25 Cts. for 1 og \$5.00 for 25. Dobbeltbogen (Lektie og Musik) 50 Cts., med Posten 60 Cts. Anbefalet af Professore, Præster og Lærere, som Bodman, Frich Silceland, Bekensgaard, Bjørn, Preus, Thorsveen, Raugland osv. Past. Rasmussen bringer 100, Preus 200 osv. For Korbogen Kloufetoner 75 Cts., og Porto 10 Cts for Partier indtil videre. Ny Katalog frit. Send mig Adresse! Bestil Bøgerne hos Udgiveren,

Rev. E. Jensen,

2101—26th Ave. S., Minneapolis, Minn.

Lindahl Photo-grapher
1112 Pacific Ave.
California Building,
TACOMA - - - WASH

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Saks, Forskjær, Slagter, Komme- og Barberknive, kirurgiske Instrumenter og Gravværktøjer osv.

Alt udføres ved Hjælp af elektrisk Drivkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wn

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

Central Drug Store.

Anderson Bros. Eiere.

Nye Mediciner

ny Bestyrelse

Cor. 11 & Tacoma Wd Tacoma Wn

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

ELLIS & SON S. S. LINE.

STR. "SEHOME"

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 3 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8, Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes Kl. 10 Efterm., hver Søndag, Onsdag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,

Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,

W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.

H. V. ROBERTS,

Candleogs.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call.

Parkland-Nyheder.

Kraabel og Erickson opfører en stor Tilbygning til sin Butik.

Det er nu flere Dage siden Sneen gik bort, og det har været mildt Veir dog med lidt Kilmfrost om Nætterne.

Stolen besøges nu af 115 Disciple. Vi har ingen Sygdom haft. Dog har Meslingerne besøgt enkelte Familier i Rabolaget.

En gammel Soldat fra Borgerkrigen og en Ven af Stolen, Mr. Gilbert Barfen, har netop afslagt os et hjært Besøg. Det var nu længe siden vi havde seet ham, men han er endnu lige hjat.

Statten som aldrig forgaar.

„Der er min Stat,“ sagde en Mand idet han pegede paa den spidte Pengepung. „Det er alligevel den der buer i Længden.“ 14 Dage efter bar de ham til Graven, men Statten var ikke med. Den buede alligevel ikke — i Længden.

„Der er min Stat,“ sagde en Mand, idet han pegede paa Bibelen. Ja, her er Statten, som buer — i Længden.

„Himmelen og Jorden skulle forgaa, men mine Ord skulle ingenlunde forgaa.“

„Verden forgaar og dens Lyst, men hvo, som gjør Guds Vilje, bliver til evig Tid.“

Bekjendtgjørelse.

Pacific Lutheran University Association holder sit Aarsmøde den 2den Onsdag i December, hvert Aar.

Væred bekjendtgjøres, at Mødet begynder Onsdag Morgens Kl. 9 den 12te December i Skolebygningen.

Flere vigtige Sager bør betandles, derfor beder vi om, at mange vil møde frem.

Siden denne Association ier ud til at maatte blive staaende og ikke tjene bare som midlertidige Arbeider for Samsundet, saa burde haare Incorporationsartikler og Vilove forandres betydelig. Ved Siren af at vælge Læsemedlemmer bør rimeligvis haade Associationens Navn, og Tiden for dens Aarsmøder osv. forandres.

B. Hartstad, President.

Chr. Hansen, Sekretær.

Fra Ballard.

Stons Menighed i Ballard har i den senere tid afholdt en række menigheds-møder. Mange sagir, som er af vigtighed for menighedens drift, er blevne behandlede. Menigheden er gjældfri, naar undtages et laan den fik af Church Extension. Dette vil man betale tilbage ved første Leilighed. Da menigheden vokser lidt efter lidt og har en del dygtige sneidere i sin midte, er det meningen at opføre et Skolehus paa lotten bag kirken. Dette hus kunde ogsaa i fremtiden tjene som bolig for prest, naar en saadan kunde flytte til Ballard. Der kommer stadig flere og flere standinover til denne kjælle lille by. Man kjober sig en billig lot, bygger et lidet hus, og gaar saa ud paa arbejde ved sagsmøllerne eller paa fiske. Desværre tæller vor menighed paa dette sted bare 21 stemmeberettigede medlemmer. Men kan disse være tro og arbejde i endrægtighed, da vil den nok vokse. En stor og fin barne-skole i Stolen, samt 15 unge, som deltager i konfirmationsundervisningen, lover godt for menighedens fremtid.

Mrs Oline Tronsrud er reist til Everett for der at tage en post som typewriter.

En broder af J. N. Niese ankom med sin familie fra østen forleden dag. De agter at bojette sig i Ballard.—G.

I Seattle overraste Ungdomsforeningen sin præsident, Arthur Hansen. Hved 40 unge mennesker samlede. Man forærede ham en „students lamp,“ som overrastes ham ved Miss Wold. Mr. Hansen er student ved statsuniversitetet og har i to aar været en flittig og tro bestyrer for søndags-skolen. Hans moder Mrs. C. M. Hansen er for tiden hjemme paa besøg i Decorah, Iowa. Hendes plads som organist i kirken fyldes af Dr. Voe.

En stor kristen Helt fra gammel Tid.

Krysoptomus blev ført for den romerske Keiser og truet med Landsforvisning, hvis han ikke vilde fornekte Kristus.

„Du kan ikke landsforvise mig,“ sagde den uforfærdede Mand, „thi hele Verden er min Faders Hus.“

„Saa vil jeg tage dit Liv,“ sagde Keiseren.

„Det kan du heller ikke, thi mit Liv er kjøbt med Kristus i Gud.“

„Jeg vil udelægge alle dine Skatte,“ truede han bemaest.

„Det er du heller ikke i stand til, thi min Stat er i Himlen, hvor ogsaa mit Hjerte er.“

„Men,“ sagde Keiseren i Raseri, „jeg vil føre dig bort fra alle Mennesker, at du ikke skal have en eneste Ven til Hjælp i Nød.“

„Nei,“ sagde den ædle Krysoptomus med værdig Ro, „heller ikke det formaar du, thi jeg har en Ven, hvem du ikke formaar at fjerne mig fra. Jeg adlyder dig ikke, du kan ikke skade mig ved nogen Ting.“

Ingen Fare kan naa den, der staar i saadant levende Samsund med Gud. Fristelser kan storme ind; men de slaes tilbage lig Volgerne mod den haarde Klippevæg. Der er ingen Frygt for Udvælse eller Tab af Guds eller Venner, thi den evige Gud er den faste Tilflugt, og nedenunder er de evige Arme.

Venlig Anmodning.

Medlemmerne af Stolens Truethoardskifte ønsker at bede venligt om, at ret mange Kirkearbeidere baade Prester og andre godhedsfuldt vil møde frem paa Aarsmødet for Stolens Korporation den 12 December for at drøfte Stolens Anliggender. Man bedes da at indrette sig saaledes, at man kan anvende mindst 3 Dage derpaa. For Farmerne er det jo ikke nogen traveltid af Aaret, og Presterne vil erindre, at denne Sag netop hører til deres Embede og Kald som Hjørner for Faarene og Lamme i Kirken.

Opholdet her i Parkland vil ikke koste noget, bare man vil anmelde sig til undertegnede.

Det kan ogsaa være, at man paa Mødet bliver enig om at Dele Reiseudgifterne ligelig, saaledes at de langrejsende ikke behøver at frygte for større Udgifter end de, som bor nærmest.

Erhødigst, B. Hartstad.

Søndagen.

Søndagen er Menneskeheden's Sparerklasse.

Livet uden Søndag vilde være som en Reise gjennem en Ørken uden noget Herberge og uden noget Hvilested.

Verden uden Søndag vilde være som en Mand, som aldrig ler, som en Sommer uden Blomster, et Hjem uden Hø. Søndagen er Ugens Glædesdag. Men vogter eder, I unge, paa Punten af det Glædesbæger, som ræktes der om Søndagen, er der som oftest 11 Gigt.

Som Søndagen er, saaledes blir ogsaa Ugen.

Arbejde i Stilhed.

Mange kristne udfører mangt et arbejde, som kun saa lægger merke til. De tjener Gud paa en meget nyttig maade, endstjønt de gaar aldeles ubemærkede. Hvor opmuntrende er det ikke at se de store navne i blade og tidsskrifter, som udrette de herlige ting til verdens omvendelse, men vær forvisset om, at der i stilhed føres mange kjæle til Jesus af personer, hvis navne aldrig blive omtalte i noget som helst blad. Her gaar en broder i sin fritid omkring i husene med sine smaa traktater; kun saa kjenner ham, men hvor mange han ved sine skrifter og hjerterlige formaning har været redskab til at føre til Jesus, vil evigheden først aabenbare. Der gaar en kvinde fra sygeleie til sygeleie, hvem lægger merke hende eller tænker paa, at hun har gjort noget stort for Jesus. Hendes løn her paa jorden er de glade smil paa den døendes læber, naar troen griber Jesus og holder ham fast som Frelser i liv og død; men gaar hun end ensom og gjør sin gjerning i stilhed, saa gaar hun dog ikke upaaagtet, thi Gud kjenner hende og skal vide at lønne hendes „arbejde i Herren.“ Hvem kan beregne det arbejde, som en tro lærer eller lærerinde udfører i søndagskolen, hvem kan sige hvor vidt en saadan gjerning kan række, men ogsaa dette arbejde er af den slags, som ikke udraabes paa gader og streder.

Der er hundreder af Guds kjære børn, som tjener ham i stilhed og udfører meget arbejde for Herren, arbejde, som kun tilfulde vurderes af ham, som kjenner hjerter og prøver nyere, og som læser motiverne til enhver handling. Derfor, kjære læser, er du en af disse ensomme arbejdere, som ikke faar dit navn udbudnet i verden saa forfæret alligevel med at gjøre, hvad du kan for den Herre, som du elsker, og som ihu, at det er ikke mennesker du tjener, men Gud, og han skal betale hver efter hans gjerning.

Gjør ikke Ondt, saa skal Ondt ikke gribe dig.

Er din Fader af ganske Hjerte og glem ikke din Moders Smerter.

Bekjendtgjørelse.

Alle pengedeløb til Pacific Distrikt sendes herefter til distriktets kasserer, N. J. Hong, Parkland Wn.

Carlo A. Sperati.

Abonner paa „Pacific Herald“ kun 50c om Aaret.